

МІГРАЦІЯ

Видається за інформаційної підтримки Державної міграційної служби України та за сприяння благодійного фонду допомоги біженцям та переселенцям «Співчуття»

Видання започатковане в лютому 2003 року

№ (8) 162, серпень 2015

Передплатний індекс 89611

СВЯТКУВАННЯ ДНЯ ДЕРЖАВНОГО ПРАПОРА І ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

23 серпня о 9:00 на Софійській площі відбулася церемонія урочистого підняття прапора Президентом України Петром Порошенком. А в парку Вічної Слави було проведено поховання останків бійця, який загинув під час антитерористичної операції на сході України та перепоховання останків солдата часів Другої світової війни.

24 серпня о 9:00 розпочалося святкування Дня Незалежності України з церемонії покладання квітів до пам'ятників Тарасу Шевченку, Михайлу Грушевському, також було вшановано пам'ять Героїв Небесної сотні на вул. Інститутській.

24 серпня о 10:00 центральною вулицею столиці держави Хрещатиком пройшов урочистий Марш Незалежності, який прийняв Президент – Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України Петро Порошенко.

Після урочистого підняття Державного Прапора та виконання Гімну Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак прийняв рапорт командувача Маршу Незалежності – командувача Сухопутних військ ЗСУ генерал-лейтенанта Анатолія Пушнякова та здійснив об'їзд вишикуваних підрозділів.

Після цього Глава держави дав старт Маршу Незалежності на відзначення 24-ї річниці Незалежності України.

Під час виступу Президента присутні на Майдані хвилиною мовчання вшанували пам'ять героїв, що полягли в боях за вільну, незалежну Україну.

Під час Маршу Глава держави вручив бойові прапори з відзнакою Президента – стрічкою до бойового знамена «За мужність і відвагу» командирам 14 військових частин, які беруть участь та відзначилися в бойових діях на сході України.

По завершенні церемонії вручення прапорів військові підрозділи пройшли урочистим Маршем по Хрещатику.

Петро Порошенко також коротко поспілкувався з жителями Києва, котрі прийшли на Майдан Незалежності та Хрещатик, аби особисто привітати учасників Маршу зі святом.

Святкові заходи з нагоди Дня Незалежності відбувалися по всій Україні. Люди виходили на вулиці і площі міст у вишиванках і з національними прапорами в руках.

Представники влади та громадськості вшанували пам'ять борців за незалежність України, покладаючи квіти до пам'ятників Тарасу Шевченку, героям нової України, проводили урочисту ходу, віче та мітинги.

president.gov.ua

Інтерв'ю львівського міського голови Андрія Садового головному редактору газети «Міграція» Івану Супруновському

Шановний пане Андрію!

Львів – це місто європейської надії, великої інвестиційної привабливості, яке має вигідне географічне розташування та найбагатші туристичні ресурси в Україні.

А Вас, шановний мер, оцінюють як найефективнішого менеджера, який надав міцевому самоврядуванню Львова новий імпульс розвитку.

Читачів нашої газети цікавлять питання, пов'язані з Вашою діяльністю на посту мера в цей непростий для нашої країни час.

– Існує думка, що міський голова має бути господарником, а не політиком. Як Вам вдається поєднувати перше з другим?

– Міський голова, в першу чергу, стратег. Він має бачити розвиток міста на кілька років вперед. Важливим є менеджмент і управління, але в основі всього лежить людина – якісний, фаховий працівник. У нас в міській раді Львова понад 6 років діє програма стажування, коли молоді люди можуть прийти і реалізувати свої проекти, працювати з посадовцями. І кращих ми беремо на роботу. Сьогодні середній вік працівника департаменту міського голови – 26 років. Молоді люди не знають слова «ні». Хоча, безперечно, потрібен досвід.

Початок, продовження див. на стор. 6

Редакційна колегія газети «Міграція» вітає М.Ю. Соколюка з призначенням першим заступником Голови та виконуючим обов'язки Голови ДМС України

Максима Юрійовича Соколюка призначено першим заступником Голови та виконуючим обов'язки Голови ДМС України (розпорядження Кабінету Міністрів України від 28 серпня 2015 р. №860-р, 861-р)

Біографічна довідка

Народився 6 вересня 1977 року (м. Київ, Україна). Закінчив Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут», за фахом мікроелектроніка.

1998–2000 – менеджер, помічник директора ТОВ «Елей-2».

2000–2001 – комерційний директор ТОВ «Мрія».

2001–2011 – директор ТОВ «МСОМ».

2011–2013 – радник Голови Державної міграційної служби України.

2013 – генеральний директор Державного підприємства «Державний центр персоналізації документів».

2014 – по т.ч. Заступник директора ДП Поліграфічного комбінату «Україна».

Вільно володіє українською, російською, англійською мовами.

Одружений, виховує двох дітей.

Читайте в номері:

У МВС нагородили бійців спецпідрозділів, які захищали Україну в зоні АТО

стор. 2

Тетяна Нікітіна: Реформи починаються з кожного з нас

стор. 3

Міграційна ситуація у Луганській області: стан, проблеми і шляхи їх вирішення

стор. 8

Нові обличчя української політики: Віталій Скоцик – Голова Аграрної партії України

стор. 9

У МВС нагородили бійців спецпідрозділів, які захищали Україну в зоні АТО

Державні нагороди та відомчі відзнаки правоохоронцям вручили Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк та Міністр внутрішніх справ України Арсен Аваков.

Глава МВС зазначив, що для того, аби зупинити війну, добровольці з перших днів зі зброєю в руках стали на захист держави. «Ви за покликом свого серця пішли боронити країну. Наша повага завжди буде з вами», – сказав Арсен Аваков.

За словами Прем'єр-міністра України Арсенія Яценюка, добровольці без повісток і мобілізації взяли до рук зброю, щоб боронити країну від зовнішньої агресії. «Хлопці своїм прикладом показали, що таке героїзм і що таке боротьба за державу, за незалежність і

за кожного українця», – підкреслив Глава Уряду.

Він також зазначив, що досвід бійців спецбатальйонів, здобутий ними за більш ніж рік проведення антитерористичної операції на сході України, має бути переданий військовослужбовцям Національної гвардії України, новій поліції та спецпідрозділу «КОРД».

Начальник Головного управління патрульної поліції м. Києва Олександр Фацевич зазначив, що реформа зараз відбувається не лише у МВС, а також у всій країні. Він наголосив на тому, що на

бійців спецбатальйонів сподівається вся Україна.

«Національна поліція чекає на вас, щоб будувати нову систему», – зазначив керівник столичної патрульної поліції.

Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк та Міністр внутрішніх справ України Арсен Аваков вручили державні нагороди, відзнаки Кабінету Міністрів України та відомчі відзнаки МВС бійцям спецпідрозділів, які захищали суверенітет та територіальну цілісність України у зоні АТО.

Прес-служба МВС
України

Прем'єр-міністр та Міністр внутрішніх справ відвідали сервісний центр ДПС України у Борисполі

Під час презентації стратегії розвитку Державної прикордонної служби України посадовці відвідали новостворений сервісний центр та пропускний пункт пасажирів у терміналі «Д» аеропорту Бориспіль. Завдяки новітнім технологіям час проходження митного контролю пасажиром стане значно комфортнішою.

20 серпня 2015 року в аеропорту Бориспіль була презентована стратегія розвитку Державної прикордонної служби України. У заході взяли участь Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк та Міністр внутрішніх справ України Арсен Аваков.

Сервісний центр розміщений у терміналі «Д» аеропорту Бориспіль. Кожен пасажир, який відправлятиметься за кордон зможе отримати вичерпні відповіді щодо роботи аеропорту, необхідних документів тощо.

Також на території аеропорту відкрито ще один пропускний пункт: автоматичну експрес-лінію для проходження прикордонного контролю. Нові тех-

нології дають можливість прискорити проходження митного контролю (пасажир відкриває паспорт, кладе на відповідний сканер, на якому зчитується інформація, та далі проходить на паспортний контроль).

Завдяки новітнім технологіям час проходження митного контролю пасажиром стане значно комфортнішою.

Прес-служба МВС
України

В Умані під час паломництва хасидів громадський порядок забезпечуватимуть понад 400 правоохоронців

18 серпня про це під час зустрічі представників МВС з делегацією держави Ізраїль на чолі з Надзвичайним і Повноважним Послом держави Ізраїль в Україні Еліавом Белоцерковським повідомив заступник Міністра внутрішніх справ України з питань європейської інтеграції Тігран Авакян.

тельний огляд місцевості на наявність підозрілих предметів», – зауважив Андрій Чалий.

Крім того, нарядом ДАІ здійснюватиметься супроводження транспортних засобів, якими прямуватимуть організовані групи іноземців до місць проведення культурних заходів.

Для забезпечення надійної охорони правопорядку та оперативного реагування на події буде створено оперативний штаб. Туди надходитиме вся інформація щодо приїзду та перебування хасидів в Україні, а також можливих порушень громадського порядку.

Допомогу українським правоохоронцям в охороні громадського порядку під час паломництва хасидів вже декілька років поспіль надають колеги з Ізраїлю. Цього року разом з українськими міліціонерами також працюватимуть ізраїльські поліцейські. Вони допомогатимуть у врегулюванні можливих інцидентів, а також надаватимуть консультаційно-правову допомогу.

Прес-служба МВС
України

Україна та Італія створили Робочу групу з питань співробітництва у правоохоронній сфері

Члени Групи займатимуться різними аспектами взаємодії між Міністерствами внутрішніх справ двох країн, зокрема – застосуванням практичного досвіду Італії в діяльності поліції в нових умовах, а також питанням взаємного визнання та обміну посвідчень водія.

Нагадаємо, у квітні цього року в ході офіційного візиту до Італії Міністр внутрішніх справ України Арсен Аваков зустрівся з главою МВС Італійської Республіки Анджеліно Альфано. Глави правоохоронних відомств обговорили реформування української правоохоронної системи, лібералізацію візового режиму з Євросоюзом, а також питання про взаємне визнання та обмін посвідчень водія.

У контексті домовленостей, досягнутих під час цих переговорів, сторони поінформували одна одну про готовність до тісної взаємодії. На підставі досягнутих домовленостей була створена Робоча група міжміністерського співробітництва.

Італія є однією з європейських держав, де найповніше втілено, зокрема, принцип чіткого розподілу функцій держави та регіонів у забезпеченні громадського порядку та безпеки.

У зв'язку з цим серед головних питань, які стануть предметом обговорення в порядку денному найближчих засідань Робочої групи – процес вивчення практичного досвіду Італії в конституційному розмежуванні сфер компетенції держави і регіонів, а також робота поліції в нових умовах.

Україна та Італія також активізували роботу над проектом Угоди між Кабінетом Міністрів України та урядом Італійської Республіки про взаємне визнання та обмін по-

свідчень водія з метою її підписання до кінця 2015 року.

Також нагадаємо, що в травні цього року Глава МВС України Арсен Аваков зустрівся з Надзвичайним і Повноважним Послом Італійської Республіки в Україні Фабріціо Романо. Іноземний дипломат від імені уряду Італії висловив підтримку у реформуванні Міністерства внутрішніх справ України. Крім того, сторони розглянули можливість відкриття представництва МВС України в Італії, а також обговорили деталі приїзду міністра внутрішніх справ України Анджеліно Альфано з офіційним візитом до України.

Прес-служба МВС
України

Щороку, із настанням осені, в місті Умань розпочинаються святкування паломниками-хасидами Рош-га-Шана, єврейського Нового року. З метою належного забезпечення охорони громадського порядку й безпеки громадян під час перебування в Умані паломників-хасидів Міністерство внутрішніх справ розробило низку організаційно-практичних заходів.

За словами заступника Глави МВС Тіграна Авакяна, спокій та безпеку гостей забезпечуватимуть понад 400 правоохоронців. Крім того, для надійної охорони від можливого посягання на релігійні святині залучатимуться працівники кінологічної служби та вибухотехніки.

«Найактуальнішим питанням для нас є забезпечення безпеки під час цього заходу», – зазначив Тігран Авакян.

Начальник управління Департаменту громадської безпеки МВС України Андрій Чалий повідомив ізраїльській делегації про те, що цього року, як і завжди, особлива увага приділятиметься заходам безпеки іноземних гостей. Саме тому він закликав прочан з розумінням поставитися до роботи українських правоохоронців.

«Працівники міліції, які забезпечуватимуть охорону громадського порядку, мають суттєвий досвід. Усі вони нестимуть службу із зброєю та спеціальними засобами. Перед початком заходу правоохоронці проведуть ре-

Державна міграційна служба України та Редакція газети «Міграція» вітають з Днем народження Заступника Голови Державної міграційної служби України, члена редакційної колегії газети «Міграція» Тетяну Василівну Нікітіну.

ТЕТЯНА НІКІТІНА: РЕФОРМИ ПОЧИНАЮТЬСЯ З КОЖНОГО З НАС

Анексія Криму, трагічні події, що відбуваються сьогодні на сході України лише підкреслюють актуальність питання реформування органів влади в Україні в цілому і міграційної служби зокрема. Протягом останнього року ми спостерігаємо виникнення абсолютно нових для держави проблем, до вирішення яких подекуди вона була не готова, і це треба чесно визнати.

У квітні-травні 2014 року, коли на материковій частині України з'явилися перші громадяни, які тікали від окупаційної «влади» Криму, міграційна служба стикнулася із першими проблемами їх документування. Адже традиційний механізм ідентифікації особи за допомогою форми 1 був неможливий за тих обставин. Пізніше аналогічні проблеми почали виникати із людьми, які змушені були тікати від війни, яка триває на сході України. Незважаючи на те, що в абсолютній більшості випадків такі громадяни в результаті документуються, ідентифікація подекуди займає до 2 місяців часу, протягом яких людина змушена жити у незнайомому місці без документів.

Сьогодні не виникає жодних сумнівів, що головний і най-

важливіший напрямок реформування міграційної служби – це створення національної системи ідентифікації на основі Єдиного державного демографічного реєстру. Цей процес вже стартував з 1 січня 2015 року, коли підрозділи міграційної служби розпочали оформлення паспорта громадянина України для виїзду за кордон нового зразка. Ці паспорти оформлюються вже на основі інформаційної системи, яка є складовою ЄДДР.

З 1 січня 2016 року розпочнеться впровадження чергового етапу – оформлення та видача паспорта громадянина України у формі іd-картки. Даний крок дуже важливий для України, оскільки початок оформлення цих документів означатиме створення принципово нової моделі ідентифікації, яка набагато простіша, надійніша та безпечніша.

Що це означає для громадян? Насамперед міграційна служба зможе набагато швидше оформлювати документи, у тому числі закордонні паспорти, зрозуміло, лише тим громадянам, які оформили іd-картку та дані яких внесено до ЄДДР. Для відновлення втраченого паспорта у формі іd-картки необхідно буде подати лише заяву. Жодних копій і довідок, оскільки вся інформація зберігатиметься у реєстрі. У перспективі всі операції із паспортом гро-

мадянина України можна буде проводити у будь-якому підрозділі міграційної служби, а не лише за місцем проживання, як зараз.

Ще один важливий момент – підробити новий паспорт буде практично неможливо. Отже імовірність того, що за загубленим чи викраденим документом хтось інший зможе, скажімо, взяти кредит у банку, буде мінімальною.

Впровадження та наповнення ЄДДР, безумовно, є суттєвим кроком вперед у діяльності міграційної служби, який забезпечить широкі можливості для спрощення та прискорення надання більшості послуг, і тому на сьогоднішній день є головним пріоритетом у діяльності міграційної служби на найближчі роки. За досвідом іноземних держав, наприклад Грузії, процес наповнення ЄДДР триватиме декілька років і швидкість проведення цієї реформи напряму залежатиме від працівників територіальних підрозділів та від ефективності роз'яснювальної кампанії, яку проводитиме ДМС України та територіальні органи.

Але є те, що ми можемо робити вже сьогодні. Не слід забувати, що громадяни сьогодні, як ніколи, чекають від влади реформ, і при цьому їх цікавить не процес, а насамперед результат.

З лютого 2015 року всі плате-

жі, які сплачуються громадянами при наданні послуг підрозділами міграційної служби, надходять до місцевих бюджетів. Отже, надаючи послуги громаді, міграційна служба заробляє кошти, які у цій громаді і залишаються. Це дуже серйозний аргумент для вирішення із органами місцевого самоврядування вкрай важливих питань розміщення та облаштування підрозділів міграційної служби. А головне – це потрібно не працівникам ДМС, це передусім необхідно громадянам, які приходять отримувати послуги, тобто місцевій громаді, з інтересами якої повинні рахуватися органи місцевого самоврядування. Керівникам територіальних управлінь слід активніше піднімати ці питання, причому робити це слід не кулуарно, а публічно.

Необхідно посилити роз'яснювальну роботу і зробити її проактивною. У серпні я відвідала підрозділи ДМС у місті Києві – черг на оформлення закордонних паспортів немає! Чому зараз не запросити киян, які не мають закордонного паспорта, але планують їхати за кордон у найближчі роки? Для чого чекати, коли вони прийдуть в останній момент напередодні літніх канікул і утворять черги? Впевнена, що містяни оцінили б таке запрошення. І мова йде про будь-яке місто України.

І це лише маленькі приклади того, як можна і треба дбати про інтереси громадян.

Кожен працівник міграційної служби повинен пам'ятати, що він працює для людей, своїх співгромадян. І саме він несе повну відповідальність за те, як громадяни через його діяльність сприймають дії влади з реалізації реформ, які розпочалися в Україні. Лише сумлінною працею, ввічливим та чуйним ставленням до громадян, розумінням їхніх проблем можна створити позитивний баланс довіри людей до влади. Відповідно, кожен керівник будь-якого рівня має усвідомлювати, що саме на ньому лежить відповідальність за те, як громада оцінює роботу його підлеглих, ставиться до міграційної служби, а відтак і до влади в цілому.

Попереду впровадження паспорта громадянина України у формі іd-картки та наповнення Єдиного державного демографічного реєстру. Це буде непростий і тривалий процес для працівників міграційної служби, адже доведеться докорінно змінювати технології роботи. Впевнена, що міграційна служба впорається із цим завданням, проте ми всі маємо бути готові. Готові працювати для людей, адже реформи починаються з кожного з нас.

**Тетяна Нікітіна,
заступник Голови ДМСУ**

ДЕРЖАВНА МІГРАЦІЙНА СЛУЖБА УКРАЇНИ ТА РЕДАКЦІЯ ГАЗЕТИ «МІГРАЦІЯ» ВІТАЮТЬ З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ:

Начальника УДМС України у Чернігівській області
Лук'янець
Ксенію Вікторівну!

Бажаємо Вам міцного здоров'я, миру, злагоди та нових успіхів у Вашій професійній діяльності!

Начальника ГУ ДМС України у Харківській області
Гузя
Вячеслава Валерійовича!

Підписано меморандум із жіночим правозахисним центром «Ла Страда-Україна»

З метою налагодження співробітництва з надання допомоги громадянам, які повернулись в Україну за процедурою добровільного повернення, видворення або реадмісії, Державною міграційною службою підписано меморандум з міжнародним жіночим правозахисним центром «Ла Страда-Україна». Меморандум підписали в. о. Голови ДМС України Тетяна Нікітіна та Президент «Ла Страда-Україна» Катерина Левченко.

Меморандум передбачає спільні зусилля з надання правової та іншої допомоги громадянам України, співпрацю з надання експертних консультацій під час роботи національних «гарячих ліній» Центру «Ла Страда-Україна», спільну розробку методичних матеріалів з міграційних питань, проведення інформаційних та просвітницьких кампаній.

dmsu.gov.ua

3 нагоди 24-ї річниці Незалежності України та Дня Державного Прапора у всіх територіальних підрозділах ДМС відбулися урочисті заходи

У серпні 2015 року всі територіальні підрозділи ДМС України прийняли активну участь в проведенні спільної прикордонної операції «Кордон-2015» разом з представниками ДПС, МВС, СБУ, ДФС. Результати проведення СПО будуть опубліковані по її закінченню.

У День Незалежності та шістнадцятиріччя жителі Кіровоградщини отримали перші документи

У День Незалежності України шестеро жителів Кіровоградської області, яким 24 серпня виповнилось 16 років, отримали паспорти громадянина України.

Молодих жителів області, які приїхали з різних районів, голова облдержадміністрації Сергій Кузьменко привітав із днем народження та зі святом незалежності держави та вручив їм паспорти і пам'ятні подарунки.

Вітаючи іменинників з подвійним святом, очільник області зазначив, саме вони – люди, яким долею написано творити майбутнє України, й саме їм доведеться багато працювати для того, щоб наша Україна стала дійсно успішною, європейською та незалежною державою.

По закінченню церемонії вручення документів, дітей та їх батьків було запрошено відсвяткувати день народження держави солодощами.

І. Захарова, УДМСУ в Кіровоградській області

25 серпня в приміщенні облдержадміністрації відбулося урочисте вручення паспортів вінничанам, яким 24 серпня поточного року виповнилось 16 років.

Вінничан, котрі народилися в День Незалежності України, вітали голова облдержадміністрації Валерій Корovій, голова обласної Ради Сергій Свитко та начальник УДМС області Б.О. Наливайко.

Вітаючи присутніх, Валерій Корovій поздоровив їх з днем народження та побажав іменинникам здоров'я і натхнення у всіх починаннях. Він висловив переконання в тому, що подія отримання паспорта – це засвідчення правоспроможності бути дорослим громадянином своєї країни.

Голова облдержадміністрації наголосив на важливості виховання у молодого покоління відчуття гордості за свою Батьківщину.

У свою чергу Сергій Свитко зазначив, що в це подвійне свято – день народження, а також День Незалежності України кожен повинен пам'ятати, що за незалежність України боролися та вмирали кращі сини та доньки нашого народу.

В рамках заходу кожному повнолітньому вінничанинові було вручено паспорт громадянина України та квіти.

УДМСУ у Вінницькій області

На Вінниччині вручили паспорти хлопцям та дівчатам, яким 24 серпня виповнилось 16 років

Суд підтримав рішення міграційної служби Тернопільщини щодо заборони в'їзду в Україну громадянину Вірменії

Управління Державної міграційної служби в Тернопільській області прийняло рішення про примусове видворення з України громадянина Республіки Вірменія. Також іноземцеві заборонили в'їзд на територію нашої держави впродовж трьох років.

42-річний вірменин неодноразово порушував міграційне законодавство. Так, вперше рішення про його примусове повернення тернопільські міграційники прийняли ще у жовтні минулого року. Законну вимогу чоловік виконав, однак того ж дня повторно в'їхав в Україну, але в міграційну службу для продовження строку перебу-

вання не звернувся. Відтак з того часу іноземець порушував міграційне законодавство України.

Нелегального мігранта міграційними, спільно із співробітниками відділу контррозвідки Управління СБУ в Тернопільській області, виявили цьогоріч під час відпрацювань на автозасталі Тернополя. З'ясувалося, що іноземець не лише перебуває в Україні нелегально, а й робив це свідомо і досить тривалий термін.

Зваживши на всі обставини, Управлінням міграційної служби в області було прийняте рішення про примусове видворення даного громадянина

з України та, відповідно до п. 2 ст. 26 ЗУ «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства», заборону в'їзду на територію України строком на 3 роки. Вірменин з таким рішенням не погодився й, скориставшись своїм законним правом, звернувся до суду.

Розглянувши справу за позовом іноземця до обласного Управління міграційної служби, Тернопільський окружний адміністративний суд прийняв рішення, що позов не підлягає задоволенню. Відтак порушникові найближчі три роки до України зась.

І. Бойко, УДМСУ в Тернопільській області

Працівники УДМСУ Рівненської області та їхні діти передали пораненому військовослужбовцю допомогу

Напередодні відзначення 24 річниці Незалежності України працівники УДМСУ в Рівненській області провели в стінах служби благодійну акцію «Зроби своїми руками добро». За підтримки керівника Лілії Драпчинської працівники, разом зі своїми дітьми, протягом тижня власними руками у вільний від роботи час майстрували творчі доробки для благодійної ярмарки.

Ідея проведення акції «Зроби своїми руками до-

бро» виникла тоді, коли в колективі стало відомо, що одному із поранених військовослужбовців терміново необхідна допомога. Все найцінніше, що діти змогли виготовити власними руками вони принесли для продажу на ярмарку. У такий спосіб сім'ї працівників міграційної служби вирішили допомогти одному бійцю з Рівненщини, який нині перебуває на лікуванні в Харкові.

Благодійні акції напередодні Дня Незалежності

вже стали традиційними в Управлінні ДМС України в Рівненській області. Так, в минулому році допомогу від працівників УДМСУ для придбання ліків отримали діти, які перебувають на лікуванні в онко-гематологічному відділенні обласної лікарні. Відтепер кошти від продажу творчих доробків сімей працівників УДМСУ отримає поранений захисник України.

Л. Пшебільська, УДМСУ в Рівненській області

У День Державного Прапора України молодим чернігівцям вручили паспорти громадянина-на України

23 серпня в День Державного Прапора України в обласному центрі відбулася низка урочистих заходів за участю голови обласної державної адміністрації Валерія Куліча, заступника голови обласної ради Валентина Мельничука, чернігівського міського голови Олександра Соколова, народних депутатів України Владислава Атрошенка, Олександра Кодоли, Сер-

гія Березенка, депутатів обласної ради та громадськості. Міграційну службу Чернігівщини представляла начальник Управління Ксенія Лук'янець.

Під час заходу вже за дуброю традицією Валерій Куліч, Валентин Мельничук, Олександр Соколов, Владислав Атрошенко, Олександр Кодола урочисто вручили паспорти громадянина України

юнакам та дівчатам з районів та міст Чернігівщини. Вручивши головний документ новому поколінню українців, керівники області та народні депутати побажали молоді стати гідними громадянами своєї Батьківщини – своєю працею та натхненням, здобутками та честю примножувати добробут і славу України.

А. Шевченко, УДМСУ в Чернігівській області

Українським бійцям допомагає весь світ!

Трагічну історію Віктора Жукова – сапера 28-ї Одеської окремої механізованої бригади знає весь його рідний край. З часу надходження звернення голови Одеської регіональної організації Національної спіл-

ки журналістів України Ю.А. Работіна до міграційної служби щодо допомоги нашому земляку – захиснику Вітчизни – пройшло лише кілька днів, і ось 7 серпня поточного року перший заступник начальника ГУ ДМС України в Одеській області В.В. Пасулько урочисто вручив паспорт громадянина України для виїзду за кордон захиснику нашої держави і його родині.

Цією історією перейнявся увесь колектив Головного управління й вона не могла залишити байдужими тих працівників, які оформлювали документи для виїзду за кордон.

Віктор Жуков, який в бою під Мар'їнкою отримав дуже важкі поранення, внаслідок чого йому було ампутовано обидві ноги, зараз перебуває на лікуванні в Одеському військовому госпіталі.

Допомогти бійцеві повернутися до повноцінного життя ви-

явила бажання наша землячка, яка емігрувала до Німеччини, – співачка Кіра Кафтя. Разом з друзями із різних європейських країн вона збирає гроші для українських бійців. За словами Кіри, 15-20 серпня Віктор, разом з дружиною і дитиною, відправиться в місто Баден-Баден, де на нього чекає протезування та подальша реабілітація.

«Подорож Надії» за кордон для родини нашого захисника є справою, пов'язаною з його подальшим життям, тому усі організаційні питання щодо оформлення документів для виїзду за кордон Віктора Жукова та його родини взяв під свою опіку та особистий контроль перший заступник начальника Головного управління ДМС України в Одеській області В.В. Пасулько.

*Прес-служба
ГУ ДМСУ в
Одеській області*

На Буковині відзначили 75-річчя утворення області

Начальник УДМСУ в Чернівецькій області Віталій Вербицький взяв участь в урочистостях з нагоди 75-річчя утворення Чернівецької області.

Спільно з представниками крайової влади, громадськості, національно-культурних товариств та духовенства, він поклав квіти до пам'ятника Тара-

су Шевченку на Центральній площі Чернівців. Також керівник міграційної служби області приєднався до молитви про мир в Україні та її процвітання, яку спільно провели представники кількох релігійних конфесій краю.

*Прес-служба УДМСУ в
Чернівецькій області*

Начальник УДМС України в Київській області О. Пустовіт провів робочу зустріч з головою Вишгородської райдержадміністрації О. Горганом

4 серпня 2015 року у місті Вишгороді Київської області начальник Управління ДМС України в Київській області Олексій Пустовіт провів робочу зустріч з головою Вишгородської райдержадміністрації Олександром Горганом за

участю начальника Вишгородського РВ Управління ДМС України в Київській області Сергія Федоренка.

Під час робочої зустрічі обговорювалися подальша взаємодія з метою надання населенню якісних адміністративних

послуг у сфері міграції, зокрема – питання виділення приміщення для розміщення Вишгородського районного відділу УДМС України в Київській області.

*УДМСУ
в Київській області*

Начальник міграційної служби Запорізької області взяв участь у брифінгу щодо перспектив розвитку системи надання адміністративних послуг в регіоні

25 серпня в Запоріжжі в муніципальному прес-центрі пройшов брифінг на тему перспектив розвитку системи надання адміністративних послуг в місті Запоріжжя.

Про виконану роботу по відкриттю таких центрів у районах обласного центру та особливості їх функціонування розповіли заступник міського голови Валерій Еделев, заступник начальника управління розвитку підприємства та дозвільних послуг міської ради, начальник Центру надання адміністративних послуг В'ячеслав Семенов, начальник управління Державної міграційної служби України в Запорізькій області Олександр Харіна та начальник реєстраційної служби міського управління юстиції Денис Абрамов.

На сьогодні в Запоріжжі функціонує один Центр надання адмінпослуг. У перспективі відкриття філій центру в районах обласного центру. Їх відкриття планується до кінця поточного – початку наступного року. Філії почнуть роботу в Комунарському, Заводському, Орджонікідзевському районах міста. На базі нині діючого надаватимуться послуги жителям Жовтневого та Шевченківського районів.

За інформацією начальника Центру надання адмінпослуг В'ячеслава Се-

менов за допомогою фахівців в середньому в день звертаються від 150 до 250 громадян.

Як повідомив присутнім начальника управління Державної міграційної служби України в Запорізькій області Олександр Харіна, досвід роботи з надання послуг фахівцями міграційної служби вже є. З жовтня минулого року в районних центрах Запорізької області діє 21 ЦНАП. За період їх функціонування громадянам було надано 42 745 адміністративних послуг міграційної служби, зокрема по реєстрації, зняття з реєстрації, отримання внутрішнього паспорта громадянина України та вклеюванню фото до паспорту. Найбільше послуг у цій сфері громадянам надав Мелітопольський міський Центр надання адміністративних послуг – 8383.

*В. Ніколаєнко,
УДМСУ в Запорізькій області*

У Харківській області ідуть назустріч переселенцям та проводять їх документування на дому

ГУ ДМС України в Харківській області проводить активну роботу по документуванню вимушених переселенців із зони АТО та тимчасово окупованої території України. Усі адміністративні послуги, які входять до компетенції ГУ

ДМС в області, переселенці отримують оперативно та позачергово.

Так, 4 серпня 2015 року головними спеціалістами, разом з начальником Червонозаводського РВ ГУ ДМС України в Харківській області, був здійс-

нений виїзд до місця проживання вимушених переселенців з Донецької області, які нездатні самостійно пересуватися та оформити реєстрацію місця перебування відповідно до довідок переселенців, у зв'язку з неможливістю безпосередньо звернутися до підрозділу ДМС України в Харківській області.

Працівники ГУ ДМС України в Харківській області особисто виїжджають до вимушених переселенців, у яких немає змоги прибути до територіального підрозділу через поганий стан здоров'я та допомагають їм в оформленні довідок.

dmsu.gov.ua

Працівники міграційної служби Волині спілкувались у відеоселекторному режимі з колегами з ЦНАПів

На Волині у конференц-залі Луцького ЦНАПу відбулась відеоселекторна нарада.

У заході взяли участь в. о. начальника УДМС України у Волинській області Іван Войцешук, директор департаменту «Центр надання адміністративних послуг у місті Луцьку» Луцької міської ради Лариса Карпак, керівники усіх територіальних підрозділів міграційної служби області, працівники центру підвищення кваліфікації працівників органів державної влади.

У відеоселекторному режимі до наради приєдналися адміністратори ЦНАПів 16 районів Волинської області. Під час спілкування учасники

обговорили питання вдосконалення функціонування центрів надання адміністративних послуг, можливість розширення переліку послуг, які на сьогодні надаються громадянам.

Також обговорювалось багато поточних та проблемних питань, з якими доводиться мати справу під час роботи.

*Прес-служба УДМСУ
у Волинській області*

«Надходження від міграційної служби за цей рік уже складають 1/5 частину річного бюджету Яворова», – Павло Бакунець, в.о. голови Яворівської міської ради Львівської області

За 7 місяців 2015 року у міській бюджет м. Яворів районним відділенням міграційної служби перераховано 1 052, 5 тис. грн.

Павло Бакунець, в. о. голови Яворівської міської ради, зазначає: «Ці кошти нам дуже допомогли. Надходження від міграційної служби за цей рік уже складають 1/5 частину річного бюджету Яворова. Ремонтують школу, приводимо до ладу міські тротуари, дорожнє покриття. Півмільйона вклали у виготовлення технічної документації для побудови мережі водовідведення, вкрай необхідної Яворову.

Проект розробляється для отримання міжнародного гранту».

Від початку 2015 року усі кошти від надання адміністративних послуг та сплати державного мита ГУ Державної міграційної служби України у Львівській області перераховуються винятково у місцеві бюджети. Органи місцевого самоврядування на свій розсуд використовують отримані кошти для потреб громад. На Львівщині загальна сума надходжень від міграційної служби цього року становить 31 236 568 грн 75 коп.

dmsu.gov.ua

Сім'я переселенців стала рідною для дніпропетровських сиріт

Усиновивши трьох дітей з Луганська, Світлана та Максим Юзваки вже на мирній території прийняли в свій дім ще двох хлопчаків.

Вивозити з-під бомбувань довелося і рідних, і прийомних дітей.

У великому двоповерховому світлому будинку на одній з вулиць Нікополя гамірно і весело. Просторі кімнати ще не повністю обставлені меблями, але їх мешканці не вважають це проблемою. Головне, що вони всі разом, є дах над головою і немає війни.

Сім'я Світлани та Максима Юзваків з Брянки Луганської області оселилася на Дніпропетровщині напередодні 2015 року. Будинок спочатку призначався ін-

шій родині, а вийшло так, що пощастило саме їм.

До Нікополя 29-річна Світлана з 34-річним Максимом, з трьома своїми і двома прийомними дітьми, жили в Калуші на Івано-Франківщині. Місцева родина розмістила оголошення в соцмережах, що прихистить біженців з Луганська.

«Ми подзвонили, сказали, що у нас дітвори багато, можуть і хату рознести, але почули, що нас чекають», – посміхається Максим.

Пара прийняла рішення терміново їхати

з Луганщини наприкінці минулого літа: щоденні обстріли та бомбардування лякали дітей.

«Це було в самий розпал війни, – згадує Максим. – Буквально в липні 2014-го, закінчивши навчання на курсах для прийомних батьків, ми забрали до себе братів: 4-річного Артема і 5-річного Данила. Хлопчаки були з Луганського інтернату, але на той момент знаходилися в санаторії в Алчевську. Взявши їх і своїх трьох, в серпні ми покинули Брянку.

Світлана та Максим планують усиновити ще одну дитину. Спочатку Юзваки хотіли взяти і старшу сестру прийомних дітей – 15-річну Олю, яка після смерті мами виростала з ними в інтернаті. Але «паперові» питання не давали можливості зробити це відразу. Вже коли сім'я жила в Калуші, подзвонили із соціальної служби Луганська і сказали, що дівчинку можна забрати.

«А куди забирати? – зтхає голова сімейства. – Сім'я, яка надала нам притулок виявилася привітною і доброю, але от місця в будинку було замало. Тому ми і взяли шукати щось інше. І вийшли на Нікополь».

Олю Максимові вдалося вивезти лише в січні 2015-го, а трохи пізніше в сім'ї з'явилися ще двоє хлопчаків – 11-річний Денис і його брат-погодок Олег, які виховувалися в Дніпропетровському інтернаті.

У Дніпропетровській соцслужбі подрузжю дали на ознайомлення анкети

хлопців, які потребують батьків. Молодих батьків попереджали, що характер у пацанів непростий, вже дуже активні, але чимось брати запали їм у душу.

Тепер в дружному сімействі Юзваків не розбереш, хто тут ріс з самого народження, а хто «приєднався» пізніше. Рідні діти подружжя визнали прийомних братів і сестру своїми.

«Старша Оля допомагає на кухні, – розповідає про обов'язки дітей Максим. – Коли справа стосується прибирання, то молодші збирають іграшки, а старші – протирають підлогу.

У побутовому плані сім'ї, звичайно ж, нелегко. Світлані, щоб нагодувати всю сімейку, доводиться варити на обід 10-літрову каструлю борщу.

Максим на невеликій ділянці біля будинку поставив теплицю: свої овочі – хороша підмога. Завели перепелів, бо дітям корисно пити перепелині яйця, та й виходить в два рази дешевше, ніж у магазині. У Брянці Максим встановлював супутникові антени і кондиціонери, а на новому місці поки займається домашнім господарством. Світлана працювала перукарем, а зараз займається дітьми.

У планах у Юзваків – стати батьками для ще для одної дитини. Цього вимагають і зобов'язання, дані ними при відкритті дитячого будинку сімейного типу, але ще більше – їх спільне бажання: подарувати сім'ю тому, хто її не мав.

кр.иа

ЖИТТЯ З НУЛЯ: за рік переселенці з Донецька відкрили популярні бари і магазини і винайшли новий вид спорту

У ці дні в минулому році на вокзалах і автостанціях Донецька було не проштовхнутися, а на трасах шикувалися багатокілометрові пробки, хоча ні пропусків, ні доглядів ще не було. Лише за приблизними даними соціологів, за липень населення мегаполісу скоротилося майже з мільйона до 700 000 жителів. Їдучи, більшість була впевнена: в крайньому випадку до вересня вони повернуться додому. Але до осені стало зрозуміло: влаштовуватись на новому місці переселенцям, які раніше не могли і уявити собі такого повороту долі, доведеться надовго або навіть назавжди.

«Плітки» полюбилася киянам

Ресторатор Євген Василі перевіз з Донецька не тільки свою сім'ю і особисті речі, а й власний заклад – від барної стійки до останнього фужера.

«У середині літа 2014-го був такий сумний день, коли в бар від відкриття до закриття не зайшла жодна жива душа. У той день я зрозумів, що ми закриваємося», – розповідає Євген.

Розібрати бар на гвинтики, розмістити його в коробках і відправити його в інше місто спочатку здавалося неможливим, але вийшло. Двадцятитонна фура, забита під зав'язку ресторанными меблями, посудом і кухарським начинням, відправилася в столицю. А пару тижнів пото-

му бар «Плітки» вже відкрився на новому місці – точно так само в центрі, на бульварі, біля шоколадної майстерні. Тільки не в Донецьку, а в Києві.

За рік свого існування «Плітки» не тільки залишилися на плаву, а й наростили клієнтуру. У перші місяці сюди заходили лише так звані донецькі київські – такі ж переселенці, як і господарі закладу. Але з часом тепла душевність бару полюбилася і корінним киянам.

«Дуже хочеться додому, швидше б війна закінчилася. Але навіть якщо і повернемося в Донецьк, то stolichnu філію закривати не будемо», – розповідає господар.

Туристичний магазин у фаворі у «цінителів»

Більше півроку на новому місці освоюється дончанин Максим Дудник. Ще влітку підприємець зрозумів: переїзду не уникнути. Його магазин туристичного спорядження у воєнному місті виявився просто не потрібним.

Зараз «Каприкорн» – один з найулюбленіших магазинів столичних мандрівників. Ті, хто захоплюється альпінізмом, дайвінгом, гірськими лижами та іншими активностями, знають, тут можна знайти тих, хто випробував все обладнання на собі, адже продажем займаються справжні цінителі туризму. Втім, зізнаються в магазині, курс валюти і не-

стабільність в цілому зараз ніяк не спонукають до активних продажів і подорожів, але покупці все одно заглядають, і підприємцем вдається не працювати хоча би собі на збиток. А це вже добре.

Унікальний футбол йде в маси

Геннадій Кривоносів переїхав з Донецька до Києва влітку минулого року. Туга за домом і проблеми з бізнесом не зламали настирного переселенця. Замість того, щоб «повісити ніс» і впасти в депресію, Геннадій згадав своє футбольне ноу-хау, адже улюблене хобі може приносити не тільки задоволення, але і прибуток.

«Захоплююсь футболом з самого дитинства. І мені завжди було цікаво, чому в баскетболі є вуличний варіант – стрітбол, а у футболі немає? Я трохи покумекав і винайшов трибол! Суть проста. У грі беруть участь три людини. Майданчик для гри – коло діаметром від 7 до 12 метрів. По лінії окружності розташовані тріє воріт. Завдання гравців – забити гол у ворота будь-якого з двох суперників. В принципі такий собі варіант дворового футболу, – пояснює творець триболу. – З подачі чиновників я два рази на тиждень граю в трибол з дітьми в спортивних школах, а ще в найближчі дні ми організуємо масову презентацію триболу на Хрещатику».

кр.иа

Міграційна ситуація у Луганській області: стан, проблеми і шляхи їх вирішення

Скіртач
Юрій Іванович,
Начальник УДМС
України у Луганській
області

Луганська область

Утворена 3 червня 1938 року, до 1990 року називалась Ворошиловградська область. Зараз, у зв'язку з проведенням АТО, складно порахувати точну кількість населення, адже багато людей змінили місце проживання, частина області знаходиться не під контролем української влади.

Луганщина розташована в східній частині України, в басейні середньої течії Сіверського Дінця. Луганська область має давню історію. Перші пам'ятки відносяться до палеолітового часу. В епоху міді-бронзи там мешкали скотарські та землеробські племена, які залишили після себе численні курганні могильники та рештки поселень. Інтенсивне заселення почалося в XVII сторіччі, після закінчення Визвольної війни, яку очолював Богдан Хмельницький. Запорозькі козаки створювали свої зимівники, селяни з лівобережної та правобережної України, з центральних губерній Росії будували села і слободи.

У середині XVIII сторіччя поселилися колоністи – виходці з Балкан, в основному православного віросповідання: серби, молдаване. У той час і виникла адміністративно-територіальна одиниця – Слов'янoserбія.

У 1796 році починається будівництво Луганського ливарного заводу, робітниче селище якого згодом переросло в сучасне м. Луганськ. У жовтні 1800 року завод дає перший чавун. Для виплавки металу вперше в Росії було застосовано кокс, випалений у Лисичанську. З того часу Луганщина інтенсивно розвивалась як вугільно-металургійний комплекс. Пізніше в Луганську споруджуються патронний та паровозобудівний заводи. Також почали діяти емальовальний, спиртоочисний, пивоварний, шкіряний та інші заводи.

У червні 1938 року була заснована Ворошиловградська область, до складу якої увійшли 4 міста, 28 районів. На січень 1939 року в області мешкало 1 млн 837 тис. осіб, з яких – 65,8% сільського населення, 34,2% – міського. У 1958 році вона перейменована в Луганську, у 1970 році – у Ворошиловградську, а з 1990 року – знову в Луганську область.

Донедавна Луганська область була великим промисловим регіоном. З обсягів виробництва область посідає четверте-п'яте місце в Україні.

Луганська область розвиває свій економічний потенціал у тісному зв'язку з багатьма регіонами на території колишнього СРСР і країн далекого зарубіжжя. Підтримуються торгівельно-економічні та гуманітарні відносини з понад 60 країнами світу.

За останні півтора роки діяльність Управління державної міграційної служби у Луганській області зазнала значних змін. Труднощі, пов'язані з ситуацією, яка склалася в країні, на пряму стосуються працівників ДМС та матеріально-технічної бази Управління. Але, не дивлячись на зазначені труднощі, ДМС працює в штатному режимі та надає послуги громадянам.

Станом на серпень 2015 року Управління ДМСУ у Луганській області та його 15 територіальні підрозділи працюють у повну силу. Пріоритети в роботі не змінилися. Як раніше, так і зараз ДМС надає адміністративні послуги громадянам, дотримується чинного законодавства, постійно підвищує професіоналізм співробітників.

З початку 2015 року технічні умови Управління ДМСУ в Луганській області не дозволяли видавати паспорти громадянина України для виїзду за кордон. З середини березня це стало можливим. Підрозділи ДМС не тільки видають так названі «закордонні паспорти», але і підключилися до видачі біометричних паспортів для виїзду за кордон. Такі документи – це крок до майбутнього безвізового режиму з країнами ЄС.

У 2015 році в Луганській області оформлено 1 210 біометричних паспортів та 2 875 закордонних паспортів без електронного носія. Окрім того, було видано 62 паспорта для виїзду за кордон на заміну втраченого. У 48 закордонних паспортів внесено відомості про дітей, оформлено та видано 777 проїзних документів на дитину для виїзду за кордон. На даний час не у всіх територіальних підрозділах існує можливість для оформлення закордонних паспортів. Наразі відповідні документи приймаються тільки в Севродонецькому міському та Старобільському районному відділах. Продовжуються підготовчі роботи для встановлення потрібного обладнання в інших підрозділах.

Вся Україна продовжує працювати з вимушеними переселенцями з зони антитерористичної операції на Донбасі та з Криму, але особливо гостро ця проблема стоїть на Луганщині, де навіть співробітники багатьох підрозділів ДМС є внутрішньо переселеними особами. Отже робітники міграційної служби чуйно ставляться до проблем переселенців, які звертаються за адміністративними послугами. Цей напрямок роботи не обмежується тільки наданням послуг громадя-

нам за зверненнями. Самі працівники допомагають переселенцям з пошуком житла, поліпшенням матеріально-побутових умов, а також підтримують морально.

Керівництво ДМСУ в Луганській області постійно бере участь в заходах, які направлені на поліпшення роботи з переселенцями. Окрім того, співробітники ДМС постійно вносять пропозиції щодо поліп-

весь спектр послуг ДМС. Так, наприклад, біля 6,5 тис. людей оформили або отримали паспорт громадянина України, майже 1 тис. – оформили, отримали або обміняли паспорт громадянина України для виїзду за кордон, близько 1,2 тис. осіб зареєстрували постійне місце проживання. На виконання Постанови Кабінету Міністрів України від 4 березня 2015 р. № 79 «Деякі питання

місцевого самоврядування, виконавчої влади та з іншими зацікавленими установами.

З березня, коли набула чинності вказана Постанова № 79, підрозділами ДМСУ в Луганській області проставлено понад 122 тис. відміток про реєстрацію місця перебування в довідці про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи. Співробітники ДМС проводять рей-

ним органам направлені дані про те, що інформація про фактичне місце перебування не підтверджена.

Нелегальна міграція – одна з проблем регіону, яка була і залишається під особливою увагою ДМСУ. Співробітники міграційної служби пильно слідкують за виконанням чинного законодавства, яке стосується паспортних правил громадян та протидії нелегальній міграції. В області, яка межує з сусідньою країною, постійно вживаються заходи для профілактики вказаних правопорушень. Для дієвої реалізації чинного законодавства міграційна служба тісно співпрацює з органами правопорядку, прикордонною службою. В області поточного року продовжено строк перебування в Україні біля 300 іноземців та особам без громадянства. Ще 129 іноземців чи осіб без громадянств оформили або отримали дозвіл на імміграцію.

Професіоналізм та ініціативність співробітників УДМСУ в Луганській області дозволяють підтримувати стабільно високий рівень надання послуг, незважаючи на складне становище в країні та в області.

Управління ДМСУ в Луганській області

м.Севродонецьк. Святкування Дня незалежності

шення надання послуг не тільки своєю службою, а також іншими, оскільки відчули ці проблеми на собі.

У Луганській області станом на 13 серпня 2015 року зареєстровано понад 130 тис. внутрішньо переселених осіб. Вимушені переселенці отримують

оформлення і видачі довідки про взяття на облік особи, яка переміщується з тимчасово окупованої території України або району проведення антитерористичної операції», підрозділи УДМСУ в Луганській області співпрацюють з правоохоронними органами, органами

ди спільно з працівниками органів внутрішніх справ для перевірки відомостей, наданих внутрішньо перемішеними особами. З 18 березня по 14 серпня в області здійснено понад 23 тис. таких перевірок. У близько 2,5 тис. випадків надана інформація не підтвердилась. Уповноваже-

ВІД РЕДАКЦІЇ

Редакція газети започатковує рубрику «Нові обличчя української політики». У ній ми будемо розповідати про активних людей, які готові присвятити своє життя політичній діяльності та державотворенню з метою збереження й розвитку Української Держави.

У цьому номері про своє бачення сьогоденної ситуації в Україні розповідає Віталій Скоцик – Голова Аграрної партії України.

БІОГРАФІЧНА ДОВІДКА

Народився 15 березня 1972 року у с. Симонів Гоцанського району Рівненської області. Навчався у Національному аграрному університеті та Університеті Пурд'ю (США). Має ступені кандидата сільськогосподарських наук, доктора економіки у сфері стратегічного менеджменту, Почесний Академік Академії Аграрних наук України, Почесний Професор Харківського політехнічного університету.

Нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня. Переможець у номінації «Людина року» (2009) у номінації «Менеджер року», кращий іноземний менеджер у Великобританії (1996), має численні грамоти та відзнаки за внесок у розвиток аграрної галузі. Почесний громадянин двох міст в США. Заступник Голови Аграрного Союзу України.

Працював викладачем у Національному Аграрному Університеті (1994-1995), директором філіалу Natures Way Foods (Великобританія) (1995-1997). З 1997 року працює на різних посадах у American Machinery Company (АМАКО). З 2012 року по грудень 2014 року очолював наглядову раду групи компаній АМАКО. За цей час компанія АМАКО була визнана переможцем номінації «Краща мережа агротехнологічних центрів в Україні (2008, 2010-2013)», «Кращий роботодавець України».

2009-2012 роки – Головний виконавчий директор Landkom International. За роки правління компанія Landkom була визнана «Кращим агрохолдингом України» (2010-2011) та «Кращим роботодавцем» (2011). У 2009 році став членом Аграрної партії України. 2010 року обраний заступником Голови партії, а у вересні 2014 року – Головою Аграрної партії України.

Завідувач кафедри конярства, кіннозаводства та економіки тваринництва Національного Університету біоресурсів та природокористування України. Викладач Києво-Могилянської бізнес-школи.

Володіє українською, англійською, російською мовами.

Чого прагнуть аграрії України?

Сьогодні відчуваю величезну відповідальність за майбутнє, в якому будемо жити всі ми і наші діти. Як і більшість із вас, я походжу з простої родини. Моя мама – вчителька школи. Тато працював головою сільської ради, трудився на місцевій фермі. Найдорожче, що я маю в житті – це моя сім'я: батьки, брати і сестра.

Де ми перебуваємо?

Сьогодні всі ми стоїмо перед важким випробуванням, від результату якого залежить, чи вистоймо як держава, чи ні. На початку 1990-х ми запитували себе: «Хто ми і куди йдемо?» Те ж саме запитання можна поставити і зараз. З одного боку, ми – найбільша за територією держава Європи. Держава, якій Богом даровано все, щоб бути багатою, самодостатньою. В Україні зосереджено 25% усіх світових чорноземів. 30% програм у світовій IT-індустрії пишуться сьогодні в нашій країні. За інтелектуальним потенціалом, згідно з дослідженням ООН, українська нація друга й поступається лише японцям. Ми є четвертими у світі за кількістю людей з вищою освітою.

Разом із тим, на кінець минулого року українська економіка складала лише 41% від економіки нашої держави в 1991 році. Тоді ми продукували найбільше цукру, видобували найбільше залізної руди, виробляли найбільше сталі. Ми створювали коньку-

ренцію для економік Німеччини, Данії, Іспанії. Сьогодні наша країна, яка має 120 видів корисних копалин, включаючи уран і газ, перебуває в енергетичному рабстві у Росії.

Ми мали би бути однією з найбагатших держав. Але звертаємось до Америки та Європи з проханням дати нам грошей, бо не можемо впоратися з кризою. Світові економісти не розуміють, чому так. Адже країна має все для того, щоб бути заможною.

Будучи 20-річним студентом 2-го курсу університету, я отримав звання почесного громадянина США за те, що при кожній нагоді в Сполучених Штатах розповідав про Україну. На той час американці могли показати на карті СРСР і Росію, але ніхто не знав, що є така держава, як Україна.

Сьогодні світ знає Україну, але знає її передусім як джерело проблем.

Як я став політиком?

Багато років я працював у виробничих проектах. Як і багато з вас, я був переконаний, що добре роблю свою роботу, і політика не для мене. Не бачив сенсу тоді і не бачу сенсу зараз іти під чийсь прапором у владу, щоб просто підняти руку чи тиснути кнопку і голосувати за чийсь рішення. Для мене це було б марнуванням часу. Я двічі відмовлявся від посади Голови Аграрної партії

України, бо не бачив себе у політиці.

Але нині країна переживає на два рази більше. Прийшло розуміння, що без людей, які ефективно працювали останні десять – п'ятнадцять років: господарювали, створювали робочі місця, бачили світ і розуміють велич України та української нації – не буде держави. Ці люди не мають права сидіти, склавши руки. Вони повинні об'єднуватися і відроджувати нашу спільну Батьківщину.

Усі аграрії – від найменшого до найбільшого – мають розуміти, що «чужі партії» не будуть дбати про їхній інтерес. Вони бачать усіх нас як джерело фінансування фондів виборчих кампаній чи як «електорат». А ми є народом України, що, згідно з Конституцією, виступає єдиним джерелом влади. Ми – народ, який 305 років тому створив першу демократичну Конституцію Пилипа Орлика (на 80 років раніше за французьку й американську Конституції).

Чому ми повинні йти у владу?

Агросектор дає 27% ВВП. 65% працездатного населення нашої держави сьогодні працює в аграрній галузі. 70% території країни задіяно в аграрному виробництві. Ми даємо найбільше валюти державі.

Здебільшого землю обробляють малі та середні виробники. В окремих категоріях продукції їхня частка складає до 70%. Ми змагаємось з США, Канадою, Австралією на міжнародному ринку.

Водночас за кордоном на переробці кожної вирощеної в Україні тонни кукурудзи заробляють у 5-6 разів більше. Там створюються робочі місця, платяться гідні зарплати. Там суспільство стає багатшим. У нас село бідніше, а мешканці міст не можуть знайти якісної сільгосппродукції за доступними цінами. Ми імпортуємо картоплю з Єгипту, цукор із Бразилії, м'ясо з Аргентини. Зарплати українців – одні з найнижчих у Європі. За рівнем життя ми суттєво поступаємось більшості наших сусідів. У державі, де основу економіки ста-

новить аграрний сектор, селяни найбідніші.

Кожен уряд розглядає село як джерело прибутків і хоче витягнути з нього якнайбільше. Нам бракує власної розвинутої переробної промисловості. Тому щороку ми втрачаємо гроші. А все через те, що нас немає у владі.

Що потрібно робити?

Щоб село почало жити, селяни заробляти, а життя у селі та місті стало заможним, потрібні зміни, які активізують економіку і виробництво. Ми – розумна нація. Маємо все для того, щоб бути самодостатніми. У нас є приклади того, як мудра і зважена політика дозволила частково відродити село наприкінці 1990-х. Тоді аграрна фракція в парламенті домоглася прийняття єдиного сільськогосподарського податку і спеціального режиму ПДВ. Як наслідок, з'явилися десятки тисяч успішних фермерських господарств. За останні 12 років аграрний сектор показував лише зростання. Сотні тисяч людей отримали роботу. У нас з'явився середній клас самодостатніх господарів, що стали економічно вільними і готові до політичної свободи.

Ці люди, які живуть тут, поруч із вами, а також ви самі – всі, хто показав свою здатність бути господарем, повинні йти у місцеву владу. Потім ми маємо йти у парламент. Бо тільки ми, на відміну

від іноземного міністра, розуміємо: земля – це не просто товар, а цінність; якісна освіта – це запорука майбутнього нації; пільги для галузі, яка дає найбільше прибутків економіці, не можна скасовувати. Тільки ми можемо збудувати таку державу, в якій будуть допомагати розвиватися селу, а не спостерігати, як воно повільно вимирає.

Якими є наші цінності?

За останні 10 місяців ми об'їхали всю нашу державу. Українці дуже схожі – як на Сході, так і на Заході. Ми були у Львові і на Донбасі. У Донецькій області, попри війну, працюють люди і вирощують хліб. Вони не залишили землю.

Людина, яка працює на землі, і є об'єднавчим фактором для суспільства. Ідеологія аграризму визначає, що найбільшою цінністю держави є земля. А людина, яка працює на ній і є найбільшим носієм традиційних українських цінностей. Ми мусимо об'єднатись заради нашої землі, заради нашої держави, заради нас самих.

Ми мусимо йти у політику і творити державу, яка служитиме українському народу. Інакше нами керуватимуть ті, кому не потрібна ні сильна Україна, ні заможні українці.

Віталій Скоцик, голова Аграрної партії України

Голова партії – Віталій Євстафійович Скоцик з матір'ю

Одесит Всеволод Змієнко — генерал-хорунжий Армії УНР

Події Української революції 1917–1920 рр. дали нашій історії цілу плеяду визначних державних та політичних діячів, які присвятили своє життя боротьбі за незалежність України. Поміж них було багато військовиків, адже саме армія виявила у героїчній боротьбі в той період чи не найбільшу жертовність і звитягу.

Серед військових тієї доби помітною є постать організатора українських збройних формувань в Одесі в 1917–1918 рр., керівника військової розвідки УНР та активного діяча української еміграції Всеволода Змієнко.

Всеволод Юхимович Змієнко народився в Одесі 16 жовтня 1886 року в родині капітана царської армії, нащадка козаків, та учительки народного училища. Закінчив Київську старшинську школу і Миколаївську академію Генерального штабу. У роки Першої світової війни брав участь у бойових діях у складі царської армії. За хоробрість нагороджений орденами Святої Анни, Святого Станіслава, Святого князя Володимира і Георгіївською зброєю.

Влітку 1917 року він обіймав посаду начальника штабу 83-ї піхотної дивізії у російській армії і мав звання підполковника. А потім враз усе змінилося. В Одесі 33-річний офіцер поринув у атмосферу Української революції. У той час, коли в Петрограді штурмували Зимовий палац, Всеволод, разом з іншим досвідченим військовиком Іваном Луценком, формував Одеську гайдамацьку дивізію військ Центральної Ради. Її курені квартирували на 5-й станції Великого Фонтану, а штаб містився у будівлі Одеського військового округу.

Командиром дивізії призначили полковника Мазуренка, а начальником штабу — підполковника Змієнко. Найперше, що вони зробили, — доклали чималих зусиль для підтримання порядку в місті та на його околицях. І це радо зустріли одесити. Не лишилися непоміченими і організаційські здібності самого Всеволода Змієнко. У березні 1918 року його призначили військовим комендантом Одеси. А вже за кілька тижнів Центральна Рада поклала на нього обов'язки голови демобілізаційної комісії УНР в Таврії, на Херсонщині і Катеринославщині. Він займається обліком, розміщенням, демобілізацією і призовом українських солдатів та офіцерів, які прибували з фронтів Першої світової війни.

Під час наступу на Одесу Добровольчої армії Антона Денікіна Змієнко особисто керував бойовими діями гайдамаків на вулицях Одеси, а потім за наказом Директорії, разом з іншими очільниками, вивів українські частини під Роздільну в розпорядження генерала Грекова. У подальшому, незважаючи на зміни на українському владному Олімпі, він незмінно посідав відповідальні військові посади, як-от був начальником штабу 3-го

Херсонського корпусу, виконувачем обов'язків командувача Південно-Східної групи Дієвої армії УНР, командувачем Східного фронту у складі Південно-Східної групи Дієвої армії УНР, головою комісії з ліквідації справ Східного фронту.

З 8 лютого 1920 року Змієнко — начальник штабу 1-ї січової стрілецької дивізії. Згодом на її основі з інтернованих польською владою вояків Дієвої армії УНР Всеволод Змієнко та його давній друг Марко Безручко сформували 6-ту Січову стрілецьку дивізію. Цій дивізії судилося увійти в історію, найперше, завдяки умілим діям її командирів.

У Москві марили «світовою революцією». Перш за все було розроблено детальний план поневолення Польщі, у військових обознах везли навіть новий промисловський уряд з польських комуністів на чолі з чекістом Феліксом Держинським.

У лютому 1920 року між Українською Народною Республікою і Польщею було підписано союзний договір, і антибільшовицькі сили почали готуватися до вирішальної битви з російським агресором.

На Варшаву з північно-східного напрямку наступала 3-я армія Гая, зі сходу — піхотні дивізії Тухачевського, а з південного сходу, через Львів і Замостя, — 1-а кінна армія Будьонного. Північні та східні підступи до Варшави обороняли польські війська маршала Пілсудського, а південний напрям, разом із поляками, утримувала українська дивізія генерала Михайла Омеляновича-Павленка.

Не змігши взяти Львів, Будьонний пішов на Замостя, яке захищали українські та польські підрозділи. Оборону очолив полковник Безручко, а начальником штабу був полковник Змієнко.

Увечері 29 серпня передові частини Будьонного атакували січовиків. Проте несподівано наразилися на запеклий опір і відступили. Вдосвіта наступного дня розпочали атаки з різних напрямків. Надвечір, коли вже пробілися до стіни фортеці, в тилу з'явилася одна з бригад 6-ї Січової стрілецької дивізії під командуванням полковника Романа Сушка. Її атака була настільки стрімкою, несподівана й разючою, що будьонівці не витримали і з великими втратами відступили в напрямку Володимира-Волинського.

По суті, цей бій під Замостям, коли були перемолоті основні сили більшовиків, став вирішальним у стримуванні наступу чер-

воної кінноти на Варшаву.

Дивізії Тухачевського і Будьонного були оточені під містечком Комарув. У найбільшій кавалерійській битві XX ст. під шаблями польських уланів, вершників 6-ї Січової стрілецької дивізії генерала Безручка і ескадронів кубанських козаків, які воювали у складі армії УНР, упав цвіт піхотних дивізій Тухачевського і кінної армії Будьонного.

Загалом, 250-тисячна більшовицька армія під Варшавою втратила 65–70 тис. убитими, 35 тис. інтернованими, близько 100 тис. полоненими.

Саме поразка у війні з Польщею не дозволила більшовикам вторгнутися в Центральну і Західну Європу.

За успішну оборону Замостя і Безручко, і Змієнко були підвищені у званні до генерал-хорунжого Армії УНР. Та ця перемога лише ненадовго підсолодила загальну гіркоту поразок українського війська, яке згодом під натиском червоних змушене було перейти Збруч, за яким тоді починалася польська територія.

Перші роки життя Змієнко в еміграції були досить важкими. Під час перебування у Польщі в таборі для інтернованих вояків Армії УНР він отримав листа від одного з вірних однополчан з рідної Одеси. Там у нього лишилася вся рідня, за якою він не встиг навіть попрощатися і від якої довго не мав жодних звісток. Товариш писав, що від тифу померли його мати, дружина і майже всі родичі. Залишилось троє дітей — чотирирічна Галина, семирічний Олег і десятирічний Всеволод.

Дітей взяла до себе на виховання рідна сестра дружини — Марія Дмитрівна Рябініна-Скляревська, чоловік якої упродовж 1918–1920 рр. служив на різних посадах в Армії УНР. За якийсь час сина Всеволода і доньку Галину Змієнків вдалося вивести з Радянського Союзу за допомогою польських репатріантів. Зустріч батька з дітьми була жажданою і хвилюючою, а потім почалися важкі будні, сповнені турбот про хліб насущний.

Згодом Змієнко став одним із засновників, а невдовзі — головою Українського військово-історичного товариства у Варшаві, редактором збірника «За державність» і журналу «Табір». А 1926 року згадали про його фахові здібності й призначили керівником універської спецслужби.

Необхідно зазначити, що особливо ефективно українська розвідка і контррозвідка діяла саме за часів керівництва нею генерал-хорунжого Всеволода

Змієнко. Його ім'я згадується в багатьох архівних документах — і це не випадково. Ще за часів національно-визвольних змагань Змієнко був внесений до переліку політичних злочинців, які розшукуються органами Державного політичного управління (ДПУ).

Всеволод Змієнко розпочав свою роботу начальника II секції (розвідка й контррозвідка) Генштабу з того, що встановив стосунки з представниками Військового міністра у країнах Європи, а також з широким колом керівників українських громад, отримавши таким чином дуже важливі джерела інформації. По кожному регіону України він завів окрему справу, де вся територія була розбита на райони приблизно у межах старих повітів. Туди вносилися вся одержана інформація про населення, керівні органи, підприємства, військові частини та інше.

Розвідувальна робота велася за такими напрямками: агентурне проникнення до урядових та партійних структур радянської України з метою вивчення політичного курсу; здобування інформації про боєздатність, технічне оснащення, розвиток окремих родів військ, тактику дій великих армійських з'єднань; активні заходи пропагандистського характеру на території України; з'ясування становища у прикордонні для успішного перекидання агентів. З цією метою були створені розвідувальні пункти у європейських країнах, котрі мали спільний кордон з СРСР, — Румунії, Чехословаччині, Туреччині, Болгарії, а також у Персії і навіть на Далеко-

му Сході.

З кожним роком одержувати розвідувальну інформацію з України ставало дедалі важче. Доходило до того, що направлені в конкретні райони розвідники іноді навіть не могли потрапити в деякі населені пункти, які виявлялися заблокованими підрозділами міліції й ДПУ. Почастішали і затримання агентів, яких не вдавалося ретельно навчити й підготувати до виконання завдань. Змієнко постійно шукав нових людей і нові, нестандартні шляхи проникнення на територію України.

Після того, як 1 січня 1936 року спецслужба Генштабу Військового міністерства Державного Центру УНР в екзилі була ліквідована, В. Змієнко продовжував займатися різними урядовими справами, сповна віддавав себе роботі, нехтуючи особистим часом і здоров'ям, що зрештою призвело до важкого захворювання. Помер 30 жовтня 1938 року та похований у Варшаві, на цвинтарі «Воля».

Всеволод Змієнко увійшов у історію українських національно-визвольних змагань як глибоко порядна людина, сильна й вольова натура, спроможна самостійно приймати рішення, бути лідером за вдачею.

Незважаючи на заслуги перед українським народом, у незалежній Україні його досі не вшановано належним чином, зокрема і в рідній Одесі немає жодної вулиці, названої на його честь, нема йому жодного пам'ятника або хоча би пам'ятної дошки.

*Роман Кухаренко,
власкор газети «Міграція»*

Прикордонники презентували Прем'єр-міністру України Стратегію розвитку відомства

20 серпня в аеропорту «Бориспіль» Голова Державної прикордонної служби України Віктор Назаренко ознайомив Прем'єр-міністра України Арсенія Яценюка зі Стратегією реформування прикордонного відомства, зважаючи на загрози з боку російської сторони, та подальші стратегічні цілі розвитку Держприкордонслужби з урахуванням європейських стандартів.

Також Прем'єр-міністру України Арсенію Яценюку було презентовано прикордонний інформаційно-сервісний центр, який розпочав свою роботу 1 серпня цього року та дає можливість кожному бажаючому отримати безкоштовну інформацію з прикордонних питань.

Окрім цього, під час заходу Глави Уряду було презентовано можливості програмного забезпечення для зчитування біометричних паспортів. Адже забезпечення функцією біометричного контролю пунктів пропуску є одним із завдань виконання Плану з лібералізації візового режиму. Зокрема, з 15 серпня перевірка документів здійснюється як за українськими оперативними базами даних, так і за базами даних Інтерполу, як і передбачено зазначеним Планом.

Тепер особи, які перебувають у базі даних Інтерполу, не зможуть пройти через державний кордон України і будуть затримані українськими прикордонниками.

Також Глава Уряду ознайомився з порядком функціонування бази даних Інтерполу, підключених до мереж Держприкордонслужби, яка працює на першій і на другій лінії прикордонного контролю.

Він зазначив, що в рамках запровадження заходів з лібералізації візового режиму Україна повинна зробити «масу технічної роботи для

того, щоб українські громадяни отримали право безвізово їздити до країн-членів Європейського Союзу, до Шенгенської зони». «І те, що сьогодні відбувається в аеропорту «Бориспіль» – це одна з ключових технічних умов, які необхідно було виконати Україні, щоб просунути в питанні лібералізації візового режиму», – зазначив Арсеній Яценюк.

За словами Глави Уряду, можливість перевіряти паспорти осіб, які перетинають український державний кордон, через базу даних Інтерполу була однією з основних умов європейських партнерів: «Щоб ми контролювали переміщення осіб, які знаходяться в міжнародному розшуку».

«Нарешті вперше за 20 років ми отримали доступ безпосередньо до баз даних Інтерполу. І тепер будь-яка особа, яка знаходиться в міжнародному розшуку, перевіряється Державною прикордонною службою України, безпосередньо отримується інформація з баз даних Інтерполу. У випадку якщо така особа знаходиться в міжнародному розшуку, вона переводиться на другу лінію перевірки і по ній вже вживаються відповідні процесуаль-

ні заходи».

24 серпня Україна виходить з так званої бази розшуку країн СНД, тому що Москва не виконує процесуальні доручення. «І наше під'єднання до баз даних Інтерполу означає, що тепер ми стали частиною єдиної міжнародної системи розшуку злочинців», – наголосив Глава Уряду.

Він також зазначив, що суттєво скорочується термін проходження громадянами українського державного кордону: «Починали ми з того, що ще два роки тому пройти через державний кордон займало, мінімум, дві хвилини. В силу нових технічних можливостей Державної прикордонної служби і запровадження практично безконтактного методу спілкування з прикордонником, коли паспорт перевіряється електронною системою, прикордонник відразу отримує дані. З двох хвилин цей час скорочений, максимум, до 10 секунд».

Арсеній Яценюк особисто випробував автоматизовану систему перевірки документів. Процес сканування паспорта та проходження паспортного контролю зайняв кілька секунд.

dpsu.gov.ua

На кордоні з Польщею в рамках міжнародного проекту відкрито оновлений прикордонний підрозділ в селі Грабове

13 серпня 2015 року на українсько-польському кордоні Голова Державної прикордонної служби України генерал-полковник Віктор Назаренко та Голова Волинської обласної державної адміністрації Володимир Гунчик після повної реконструкції відкрили прикордонний підрозділ «Грабове», що в Шацькому районі Волинської області.

У заході також взяли участь Генеральний Консул Республіки Польща в місті Луцьк пані Беата Бживчи, Прикордонний Уповноважений Республіки Польща по Надбужанській ділянці Вальдемар Скарбек, а також представники взаємодіючих органів.

Масштабну реконструкцію підрозділу здійснили в рамках міжнародного проекту розвитку сучасної інфраструктури відділів прикордонної служби за Програмою транскордонного співробітництва «Україна-Польща-Білорусь». Загалом на облаштування відділу прикордонної служби «Грабове» протягом 2013-2015 років було спрямовано 5,3 млн гривень. Під час робіт було проведено реконструкцію 30 будівель та споруд адміністративно-житлового, господарчого та комунального призначення, виконано роботи по прокладанню мереж водопостачання, повністю переобладнано мережу теплопостачання та збудовано нову котельню. Приємним моментом для військовослужбовців, які

проходять службу в даному підрозділі, є облаштування службових квартир у будинку для особового складу.

Гості відділу прикордонної служби під час заходу мали можливість ознайомитись з технічними засобами, які використовують прикордонники при охороні кордону. Зокрема це озброєння та спеціальні засоби, а також технічні засоби, котрі були отримані в рамках зазначеного міжнародного проекту, серед яких патрульні автомобілі «Дастер», снігоходи, квадроцикли, пасажирський транспорт для перевезення персоналу та прилади тепловізійного спостереження.

У ході урочистостей крастих військовослужбовців та працівників відзначили відомчими нагородами та заохоченнями.

Як і весь персонал Держприкордонслужби, вій-

ськовослужбовці цього підрозділу долучаються до посилення східних рубежів України та беруть участь в антитерористичній операції.

6 прикордонників відділу нагороджені державними та відомчими нагородами, один з яких посмертно. Орденом «За мужність» III ступеню відзначений молодший інспектор прикордонної служби, молодший сержант Сергій Киричук. Український захисник 25 липня минулого року отримав смертельне осколкове поранення під час збройного нападу бойовиків на пункт пропуску «Маринівка», що в Донецькій області. На той час це було одне з найгарячіших місць на сході країни, адже позиції українських військових піддавалися щоденним обстрілам з важкої артилерії та систем залпового вогню «Град».

dpsu.gov.ua

Українські та угорські прикордонники затримали 15 незаконних мігрантів

Велику групу незаконних мігрантів затримали співробітники Держприкордонслужби України та угорські прикордонники в результаті обміну оперативною інформацією у рамках проведення спільної операції «Кордон-2015».

Десятеро осіб без документів затримали ввечері прикордонники відділу «Косине» Мукачівського загону за 100 метрів від кордону з Угорщиною. Серед затриманих було п'ятеро громадян Афганістану, четверо – Шрі-Ланки та один – Бангладеш.

Також від угорських прикордонників було отримано інформацію про затримання ними на впроті цієї ділянки відповідальності ще п'ятьох осіб, за попередніми даними – громадян Пакистану. Серед затриманих було двоє чоловіків, жінка та двоє дітей.

Загалом з початку проведення операції «Кордон-2015» було виявлено 652 незаконних мігрантів, з яких 46 – діти.

dpsu.gov.ua

В аеропорту «Бориспіль» та на кордоні з Молдовою прикордонники виявили 10 осіб з підробленими документами

Десять підроблених відміток про перетин кордону виявили учора співробітники Державної прикордонної служби під час перевірки документів у громадян у пунктах пропуску на державному кордоні.

У пункті пропуску «Бориспіль» прикордонники окремого контрольно-пропускного пункту «Київ» виявили підроблені документи у трьох громадян Узбекистану, двох громадян Азербайджану та громадянина Туреччини. Усі порушники, які намагались потрапити в Україну незаконно, були відправлені зворотними рейсами.

Ще чотирьох порушників, громадян Молдови, з такими ж підробками виявили прикордонники Котовського та Білгород-Дністровського загонів на Одещині у пунктах пропуску «Платонове» та «Старокозаче». Про дані правопорушення було проінформовано співробітників міліції.

dpsu.gov.ua

Громадянин Конго у пошуках роботи прямував з країн ЄС в Україну

Порушника кордону виявили та затримали прикордонники відділу «Рівне» Луцького загону.

Група реагування затримала чоловіка, який перетнув кордон, перепливши річку Західний Буг. Чоловік мав при собі копії закордонного паспорта громадянина Конго та ID-карту на постійне

проживання у Франції.

Попередньо зі слів затриманого стало відомо, що він проживає у Франції і прямує в Україну з території країн ЄС у пошуках роботи.

Під час обміну інформацією щодо обставин затримання даної особи польська сторона повідомила, що на березі річки Західний Буг є

сліди вбік України.

Затриманий розповів, що паспортні документи у нього вкрали у Франції на залізничному вокзалі. Наразі на порушника складено процесуальні документи, його затримано до встановлення особи.

dpsu.gov.ua

З 15 лютого, від початку набуття чинності Мінськими угодами, бойовики здійснили понад 9000 обстрілів позицій сил АТО

Зміцнення «нормандського формату», звільнення заручників і «фейкові» вибори: про що в Берліні говорили Порошенко, Меркель і Олланд

констатувала, що режим припинення вогню не виконується, що призводить до втрат, як серед цивільного населення, так і серед військових. При цьому вона повідомила, що президент Петро Порошенко запевнив співрозмовників у тому, що українська сторона на це готова.

Також Ангела Меркель зазначила, що спеціальна моніторингова місія ОБСЄ «не може працювати», і це питання має бути вирішене.

У свою чергу президент Петро Порошенко також заявив, що впевнений у відсутності необхідності створювати новий формат переговорів щодо врегулювання ситуації на Донбасі.

2. Обговорили питання звільнення заручників, у тому числі Савченко та Сенцова.

Президент України Петро Порошенко, президент Франції Франсуа Олланд і канцлер Німеччини Ангела Меркель обговорили питання звільнення заручників.

3. «Фейкові» вибори на Дон-

басі загрожують всьому мінському процесу.

Також президент України Петро Порошенко відзначив, що проведення виборів на невідконтрольній території України територіях Донбасу не по українському законодавству ставить під загрозу мінський переговорний процес.

Президент П. Порошенко також знову заявив, що запропонований ним проект Конституції України в частині децентралізації повністю відповідає мінським домовленостям.

4. Путін буде проінформований про результати переговорів.

Крім того, федеральний канцлер Німеччини Ангела Меркель заявила, що президент Росії Володимир Путін буде поінформований про результати минулих в Берліні тристоронніх переговорів з президентами Франції Франсуа Олландом та України Петром Порошенком.

ukr.segodayna.ua

Українська армія зазнала рекордних за останній час втрат

Найбільших втрат зазнала українська армія на Маріупольському напрямку в зоні АТО 27 серпня. За добу загинули семеро бійців, ще 13 отримали поранення. Про це повідомив на брифінгу речник адміністрації президента України з питань АТО Олександр Мотузьяник. «Найбільших втрат сили АТО зазнали вчора під Мар'їнкою та на Маріупольському напрямку», – сказав Мотузьяник. Раніше батальйон «Донбас» повідомляв, що під Маріуполем минулої доби загинули п'ятеро бійців.

tsn.ua

За даними ООН з початку в зоні бойових дій загинуло понад 6800 осіб, понад 17000 отримали поранення

Саакашвілі розповів про план Путіна «підірвати» Бессарабію

Голова Одеської ОДА Міхеїл Саакашвілі заявив, що у Кремлі є план «Бессарабія» і це буде смертельною загрозою для української держави. Він повідомив, що у Володимира Путіна існує план з дестабілізації ситуації на півдні Одеської області. В ефірі телеканалу «112 Україна» він зазначив, що в українській частині Бессарабії накопичилася величезна кількість проблем, чим користуються антиукраїнські сили, які намагаються сформувані у цьому регіоні сепаратистські настрої. «Українська Бессарабія – це частина від Дністра по молдовському кордону до румунського кордону. Богом буде місце усередині Європи.

tsn.ua

Там є дуже багато проблем, пов'язаних із тим, що наші супротивники хочуть там розпалити сепаратизм», – заявив він. «Не дай Бог, коли вони «підірвуть» Бессарабію, то це буде смертельна загроза для української держави. Це регіон, із яким у Володимира Путіна є план «Бессарабія» щодо вибуху цього регіону. Керують ним просто з Кремля Сурков та інші діячі. Там на більшості території домінує російське телебачення, і українська держава представлена дуже слабо», – додав Саакашвілі. Нагадаємо, що в Одесі СБУ зловила терористів, які могли влаштувати вибух.

За знищену техніку ворога українські військовослужбовці вже отримали 724 тис. грн, — Мінборони

«За знищену військову техніку противника українські військовослужбовці вже отримали близько 724,5 тис. грн. Крім того, бійцям виплачено понад 3 млн грн за успішне виконання бойових завдань у складі підрозділів та понад 58 млн грн за безпосередню участь у бойових діях», – повідомила спікер Мінборони України Вікторія Кушнір на брифінгу в Києві.

censor.net.ua

РОСІЙСЬКИЙ СУД ПОСАДИВ СЕНЦОВА НА 20 РОКІВ, КОЛЬЧЕНКА — НА 10

Північно-Кавказький військовий суд Ростова виніс вирок у справі кримчан Олега Сенцова та Олександра Кольченка. Їх визнано винними.

39-річного українського режисера Олега Сенцова засуджено у сукупності до 20 років позбавлення волі.

Олександр Кольченку суд дав 10 років в'язниці.

Судовий процес у справі кримчан розпочався 21 липня. Вирок може бути оскаржено упродовж 10 днів. Слідство просило для Сенцова 23 роки, для Кольченка – 12.

Нагадаємо, за версією російського слідства, Сенцов створив в Криму терористичну організацію, яка була структурним підрозділом забороненого в РФ «Правового сектора», з метою ви-

ходу півострова зі складу Росії. Сенцов все спростовує.

Крім нього, по цій справі були заарештовані Олександр Кольченко, а також Геннадій Афанасьєв та Олексій Чирній. Останні пішли на угоду зі слідством і отримали вирок – по 7 років позбавлення волі.

За умовами угоди зі слідством, вони повинні були дати свідчення в суді проти Сенцова і Кольченка.

Однак в суді Геннадій Афанасьєв зробив сенсаційну заяву, відмовившись свідчити проти Сенцова. Він також заявив, що раніше звів наклеп на режисера.

6 серпня Сенцов виступив у суді. Він розповів, як його викрали і катували.

pravda.com.ua

УКРАЇНЦІ В АВСТРАЛІЇ

Українська спільнота в Австралії займає особливе місце в українській діаспорі. Складаючись лише з 34 тисяч жителів українського походження, вона у другій половині ХХ ст. добилася настільки значних успіхів у громадському та культурному житті, що їх можна порівняти лише з досягненнями багатомільйонної північноамериканської української діаспори, яка нещодавно відсвяткувала століття поселення.

Перші українські поселенці

Австралія, як країна іммігрантів, була насамперед такою для мешканців Великої Британії та Ірландії — і згодом для колоній і домініонів імперії. З кінця ХІХ ст. із Західної Європи прибували нечисленні німецькі, французькі, а пізніше — італійські та грецькі іммігранти. З українців приїжджали тільки одиниці та про цих перших поселенців є лише скупи відомості.

Перші українські поселенці з'явилися на п'ятому континенті на початку ХІХ ст. Збереглися відомості про уродженця Полтавщини матроса Федора Зубенка, який прибув у 1820 р. до Сіднея в складі команди російського корабля «Открытие» й залишився там у зв'язку з хворобою. За деякими даними, українцем був лікар Джон Луцький (або Лоцький), який прибув до Австралії в 1832 р. та обіймав посаду державного ботаніка. На Тасманії проживали Казимир Кабат і Володимир Коссака, які працювали в місцевій поліції. У 1850-х рр. до Австралії прибув і успішно займався фермерством Михайло Гриб, який перед цим служив в австрійській армії. Інший українець, І. Займак, зійшов з корабля в Брісбені в 1869 р., а згодом оселився в Новому Південному Уельсі, де займався вирощуванням устриць.

Масова еміграція

Масова еміграція в Австралію розпочалася наприкінці 1940-х рр., а найбільшого розмаху набула 1949 р., коли з Німеччини, з так званих таборів переміщених осіб («Ді-Пі»), українці роз'їжджались по усьому світові.

Відразу після прибуття до Австралії українці згуртувалися, розпочалося громадське і церковне життя. У столицях всіх шести штатів утворилися українські громади. Для координації дій і співпраці вони об'єдналися в Союз Українських Організацій в Австралії. Окрім того, розпочав діяльність Союз Українок Австралії, молодіжні організації «Пласт» і СУМ, утворилися спортивні товариства. Ветерани двох світових воєн, колишні вояки УПА також створили свої організації.

Місцями розселення українців є штати Новий Південний Уельс, Вікторія, Південна Австралія в околицях найбільших

індустріальних міст Австралії, біля Сіднею, Мельбурну та Аделаїди. Менші скупчення виникли в Перті, Брісбені, Окслі, Ньюкастлі, Волонгонзі, Джелонгу, Саншайні та в столиці Австралії Канберрі.

Зв'язки з Україною

Зв'язки з Україною почали налагоджуватися в 1989 р. коли до Австралії приїхав народний депутат, поет Дмитро Павличко, тоді голова Товариства Української мови ім. Т. Шевченка. Після нього Австралію відвідало багато політиків, письменників, артистів, співаків, вчених, бізнесменів, спортсменів та митців.

У грудні 1991 р. Австралія визнала незалежність України, а згодом було відкрито українське посольство на Зеленому континенті.

Багатокультурність Австралії

Під час перепису населення 1986 р. 29,9 тис. жителів Австралії відзначили своє українське походження, зокрема 21,9 тис. — повністю українське і 8,0 тис. — частково українське (українцем був лише один із батьків). 15,2 тис. осіб вказали, що спілкуються в колі сім'ї українською мовою. З числа народжених поза Австралією цією мовою розмовляють 75%, із тих, хто народився на п'ятому континенті — 30%. За десять років, які минули від часу попереднього перепису населення (1976 р.), чисельність осіб, які спілкуються вдома українською мовою, зменшилася на 14%.

Що стосується культурної інтеграції українців та інших так званих новоавстралійців, то за прикладом Канади в Австралії було скасовано вимогу про негайне включення іммігрантів в орбіту англійської культури. У 1985 р. уряд країни запровадив політику багатокультурності при одночасному акцентуванні на самобутності австралійської нації та австралійському патріотизмі. У рамках політики багатокультурності були запроваджені так звані етнічні радіо-служби, державну допомогу отримали суботні школи етнічних груп, їхні установи суспільної опіки, будинки для осіб похилого віку, товариства пенсіонерів тощо. Часткову допомогу отримали також українознавчі програми в австралійських уні-

верситетах.

Сучасне суспільно-громадське життя українців в Австралії

Особливістю української еміграції до Австралії було те, що вона мала переважно політичний характер. Це багато в чому визначало напрямки і форми суспільної діяльності української діаспори. Вона прагнула здійснювати вплив на австралійських політиків, політичні партії, розширювала контакти з урядовцями, депутатами й сенаторами, організувала публікації англійською мовою про українське життя. Для цього в публічні бібліотеки передавалися література про Україну, запроваджено курси лекцій та утворено центри українських студій (університети ім. Макворі в Сіднеї та ім. Монаша в Мельбурні). Проте внаслідок лобювання питань передусім своєї громади лише деякі з українців досягли загальнонаціонального рівня в австралійському політичному житті.

Основні зусилля й кошти протягом півстоліття свого існування українська діаспора в Австралії віддавала збереженню та розвитку української культури, українознавства в цілому. За рівнем активності та досягнень у сфері культури українці часто переважають інші, значно чисельніші діаспорні групи Австралії.

Серед іммігрантів була відносно велика кількість людей, причетних до культури та мистецтва — педагогів, артистів, літераторів, художників. Незважаючи на те, що на початку свого перебування в Австралії майже всі вони були змушені займатися фізичною працею, ці люди вважали своїм суспільним обов'язком продовжувати на громадських засадах культурницьку діяльність. Завдяки їхній безкорисливій подвижницькій праці протягом перших десятиліть життя на п'ятому континенті культурно-мистецька творчість українців відзначилась високим рівнем майстерності.

Значного розвитку та популярності, особливо в 1950-х рр., досяг український аматорський театр, ставши мало не головною формою культурного відпочинку й своєрідним символом причетності широких кіл іммігрантів до українського культурного процесу. У кожній

місцевості, де осідали українці, існував театральний гурток. До найвідоміших українських театральних груп належать Український театр малих форм ім. В. Блавацького в Аделаїді, Театр ім. Л. Курбаса в Мельбурні, Український драматичний театр ім. М. Лисенка в Мельбурні, драматичний гурток «Червоні маки» в Сент-Олбансі та інші.

Значного поширення серед українців Австралії набули музично-хорові й фольклорно-танцювальні колективи. Вони створювалися не тільки для задоволення культурних потреб самих їхніх учасників та української громади в цілому, а й щоб репрезентувати українську культуру серед загальноавстралійської публіки.

З української громади вийшло понад два десятки художників, графіків, скульпторів, деякі з них (М. Кміт, М. Чорній, Я. Ляхович, В. Савчак, Т. Мессак, Л. Денисенко та ін.) отримали визнання в загальноавстралійському середовищі. В останні десятиліття дедалі відомішими стають імена митців, народжених уже в Австралії.

Основа українського літературного процесу в Австралії заклали літературні організації, найвизначнішою з яких є Мельбурнський літературно-мистецький клуб. Особливо активним життя клубу було в 1950 — 1960 рр. Провідну роль у його діяльності відіграв письменник Д. Нитченко, який для підтримки молодих талантів створив фонд нагород Всеавстралійського конкурсу молодих українських письменників.

Невідривним атрибутом суспільно-громадського життя українців в Австралії є українське шкільництво. Українські етнічні (суботні) школи були засновані там ще 1949 р. в тимчасових переселенських таборах. Від самого початку існування української діаспори на п'ятому континенті ці школи відігравали важливу роль у збереженні української мови, у формуванні знань про Україну, її історію, культуру, звичай та релігію. Соціологічне дослідження, проведене в кінці 1980-х рр., виявило однаковість думок учнів і вчителів щодо мети української освіти в Австралії: «Намагатися розвивати знання української мови та виховувати українську свідомість». Розуміючи значення українських шкіл у збереженні себе як етнічної групи, українці відкривали такі школи

скрізь, де селилися. Наприклад, в Аделаїді у 1960–1970 рр. 67% дітей українського походження вчилися в українській суботній школі. Австралійський соціолог Джін Мартін відзначає, що за цим показником українці посідають перше місце серед іммігрантських спільнот.

Одним із найважливіших наслідків політики багатокультурності для українців стало те, що українська мова була визнана матрикуляційною, тобто була включена як предмет вступного іспиту до вищих навчальних закладів.

Важливим чинником організованого українського життя в Австралії є преса, яка завжди створювалася на громадських засадах при фінансовій підтримці різних українських установ. Нині в двох найбільших українських осередках виходять два тижневики: «Церква і життя» (за підтримки єпархії Української католицької Церкви в Мельбурні) та «Вільна думка» (в Сіднеї), що має характер позапартійної неконфесійної газети.

З ініціативи українського письменника й громадського діяча Д. Нитченка в Австралії від 1958 р. щорічно провадиться двомісячний український книжки та преси.

У ряді австралійських міст в ефір виходять українські радіопередачі, які стали вже звичним комунікативним каналом української спільноти. Останнім часом за фінансової підтримки уряду, яка здійснюється в рамках австралійської політики багатокультурності, вони перейшли на професійну основу.

Нові емігранти

В 90-х роках почалася нова хвиля української імміграції, яка відрізняється від попередньої своїм характером і надає більше переваг економічним мотивам, ніж політичним. Відносини попередніх генерацій української діаспори та нової хвилі виявляються у рідкісних контактах представників різних українських організацій діаспори з поодинокими новопрібулими емігрантами, яким все ще не дозволяється набувати прав співзасновників громад, кредитних установ. Руйнація міфів про далеку і малознану Україну створила бар'єр між різними хвилями української еміграції.

*Роман Кухаренко,
власкор газети «Міграція»*

Жеребкування Ліги чемпіонів: «Шахтар» і «Динамо» дізналися про суперників

У Монако завершилося жеребкування Ліги чемпіонів УЄФА сезону 2015/16, за підсумками якого про своїх суперників дізналися чемпіон України київське «Динамо» та віце-чемпіон – донецький «Шахтар».

У результаті жеребкування «Динамо» потрапило до групи G, де зіграє з англійським «Челсі», португальським «Порту» та ізраїльським «Маккабі».

У свою чергу «Шахтар» зма-

гатиметься у групі А, де його опонентами будуть французький ПСЖ, іспанський «Реал» і шведський «Мальме».

Обидві команди були посяні в третій кошик і обидві, згідно з правилами УЄФА, не могли потрапити в одну групу з російським «Зенітом», який перебував в другому кошику. Інший російський клуб – ЦСКА, як і українські команди, знаходився в третьому кошику і не міг стати

суперником наших команд апріорі.

В інших групах зйдуться:

Група Б – «ПСВ Ейндховен», «Манчестер Юнайтед», ЦСКА, «Вольфсбург».

Група С – «Бенфіка», «Атлетіко», «Галатасарай», «Астана».

Група D – «Ювентус», «Манчестер Сіті», «Севілья», «Боруссія».

Група E – «Барселона», «Байер», «Рома», БАТЕ.

Група F – «Баварія», «Арсенал», «Олімпіакос», «Динамо» (Загреб).

Група H – «Зеніт», «Валенсія», «Ліон», «Гент».

Перший тур групового етапу змагань відбудеться 15/16 вересня, заключний 6-й тур – 8/9 грудня.

По дві кращі команди з групи вийдуть в плей-офф, де, починаючи з 1/8 фіналу, визначать найсильнішу команду Європи. Фінал Ліги чемпіонів сезону 2015/16 відбудеться 28 травня в Мілані.

news.liga.net

28 серпня відбулося жеребкування групового етапу Ліги Європи-2015/16. За результатами жеребкування «Дніпро» потрапив до групи G де буде суперничати з «Лацио» (Італія), «Сент-Етьєн» (Франція) та «Русенборг» (Норвегія)

Українські юніори обігнали росіян і стали чемпіонами світу з біатлону

У перший день чемпіонату світу з літнього біатлону в румунському Чейле Градістей українці виграли змішану естафету серед юніорів.

Змішана естафета, юніори

1. Україна (Юлія Журавок, Анастасія Меркушина, Олександр Морьєв, Максим Івко) – 1:19.48,4 (0 штрафних кругів + 8 додаткових патронів).

2. Чехія (Симона Марікова, Маркета Давидова, Ондржей Сантора, Ондржей Гошек) – відставання 1.32,4 (2+10).

3. Росія (Христина Резцова, Наталія Гербулова, Микита Поршнев, Кирило Стрельцов) – +3.25,8 (3+13).

espresso.tv

Україна / Прем'єр-ліга 2014-2015 Турнірна таблиця

КОМАНДА	І	В	Н	П	З-П	О
1. Динамо К	6	5	1	0	11-2	16
2. Шахтар	6	4	1	1	12-5	13
3. Зоря	6	3	2	1	12-2	11
4. Дніпро	6	3	2	1	11-6	11
5. Волинь	6	3	2	1	9-8	11
6. Карпати	6	3	0	3	6-7	9
7. Ворскла	6	1	5	0	7-6	8
8. Металіст	6	1	4	1	7-6	7
9. Сталь Д	6	2	1	3	5-5	7
10. Говерла	6	0	5	1	5-7	5
11. Александрія	6	1	2	3	2-5	5
12. Олімпік	6	1	1	4	3-10	4
13. Чорноморець	6	0	2	4	4-14	2
14. Металург З	6	0	2	4	2-13	2

Одеситка привезла бронзу з чемпіонату світу з тайландського боксу

Одеситка Олена Колесник повернулася з чемпіонату світу з тайландського боксу Муей-Тай з бронзою.

Колесник, яка виступала у ваговій категорії «до 67-ми кілограмів», завоювала 3-є місце.

Олена тільки два місяці тому повернулася в тайландський бокс після багатьох років занять класичним боксом. Дівчині до виходу у фінал і, можливо, перемоги не вистачило зовсім мало. Свої сильні сторони – роботу руками – Олена показала і в чвертьфінальному протистоянні з туркенєю, і в півфінальному – з росіячкою – майбутньою чемпіонкою світу, а ось робота ніг нині залишає бажати кращого.

Тим не менш, це був відмінний старт для повернення в тайландський бокс та початку кар'єри на професійному рівні.

news.liga.net

Україна здобула першу медаль на чемпіонаті світу з легкої атлетики

Українська легкоатлетка Людмила Оляновська завоювала бронзу у змаганнях зі спортивної ходьби на 20 км серед жінок під час чемпіонату світу, який триває у Пекіні.

Українка прийшла до фінішу третьою, поступившись двом легкоатлеткам із Китаю. Золото змагань завоювала китаянка Лю Хун, яка продемонструвала

результат у 1.27,45, а срібло – китаянка Лу Сючжі з часом у 1.27,45. Підсумковий результат українки Людмили Оляновської становив 1.28,13.

Наразі бронза Людмили Оляновської є єдиною нагородою, яку вдалося здобути українським легкоатлетам на чемпіонаті світу у Китаї.

zaxid.net

Збірна України злетіла в рейтингу Євробаскету на 11-у позицію

Офіційний сайт Міжнародної федерації баскетболу опублікував черговий рейтинг учасників чемпіонату Європи, який у вересні пройде в чотирьох країнах. Заснований він на результатах контрольних ігор, які активно проводять національні команди.

Збірна України в новому рейтингу піднялася відразу на 11-е місце серед 24 учасників турніру, хоча ще недавно була лише 22-ю. Посприяли цьому три перемоги підопічних Євген Мурзіна – над ізраїльтянами, фінами та італійцями, у яких наші відігралися з «мінус 26».

Перші три позиції займають збірні Сербії, Іспанії та Франції. Суперники «синьо-жовтих» по групі на таких місцях: Литва – на 6-му, Латвія – на 10-му, Бельгія – на 13-му, Естонія – на 17-му, Чехія – на 19-му. Литовці після шести перемог

(остання над Македонією – 68:62) нарешті програли Хорватії (59:72).

Не такими слабкими, як очікувалося, виглядають естонці. На домашньому турнірі вони виграли у Ісландії (85:65), Філіппін (90:80) і Голландії (60:58) і потім гідно поступилися сильній Хорватії (63:66).

Чотири зустрічі поспіль програли бельгійці: Грузії (68:70) та Франції (72:74).

А збірна Чехії на турнірі в Греції поступилася господарям (56:70) і росіянам (85:86), але обіграла боснійців – 98:93.

newsoboz.org

